אי לאו ג"ם ס"ל הפסיק הענין. וה"ה היכי תיסק לדעתין למימר הכי הא מפקין לעיל (דף לה:) מפתח שחיטה ולא תמר דקרחה שכחוה בפרשה לתשובה קודם כל תמימת הפסיק הענין לפתח זקן וכ"ם דקתי קרקפת קרחה שהיא לתשובה בפרשה קרובה יותר לגבי להכין דכתיב בפרשה ועוד קשה דת"ק דמתניתין היכי פליג אקרחה דקתמר במתני' מון מכל מקום ובכל תמימות ולא קתמר וכל יקרקפו והא תפילו מפתח תמר לעיל דקתי תכני כ"ם דקתי תקרחה דקרובה לגבי להכין וי"ל דסד"ה דגבי קרחה דת"ע שהיא קרובה לגבי להכין הפסיק הענין משום דכתיב (דברים יד) כי עם קדוש אתה דמרבה נשים ופפילו בישראל ומפרש בגמרא דלא הפסיק הענין: **אם** כן לימתוב קרקפת קרחה. פי' וליתן לת התמור על זה בזה הוה מפקי במה מצינו ולי משום דריבה בהו מצות יתירות אין נו לתלק מצות אחת מהן מוציאין בכהנים ובישראל בהדיא דולפי גוף המצוה לא היינו לומדים לכל פירוש המצוה גמרי שפיר מהדדי: **תפילין** גופייהו מנלן גמרינן להו. וה"ת ומה בכך מ"מ ניקף קרחה מתפילין דתין ג"ם למתלה ונימוק מה תפילין נשים פטורות ה"ע גבי קרחה וי"ל דשמח לת נגמרה ג"ם תלת לתשמועינן מקום הנחת תפילין וקשה להר"ם תמתי תין מניחין תפילין בכל הרתם כי היכי דקתמר קרחה בכל הרתם ושמח להכי מצי למכתב להי בין עיניכם דהוה מצי למכתב ברחשיכם ותע"ב דגבי קרחה כתיב בין עיניכם ותפ"ם קרחה בכל הרתם

וי"ל דליגמר ג"ם נכתב:

הסמיכות והתפוחות והסגושות. נרחה דמהגשות ותילך מייתי בכהנים ותתו קרתי בגמ' למעוטי כהגות תכל סמיכות ותפוחות תייתי בישראל:

הקבלות והזחות. ונדיקה לת קתני דהולכה בכלל קבלה שהרי מן והקרייבו הכתן נפקת כמו קבלה ונדיקה בכלל הזאה ופ"ת תמתי תילטריך קרת לגמרת למעוטי נשים תיפוק ליה דכולהו מ"מ אהמן גרמת הוו שהרי תין נוהגות תלת כיוס כדכתיב (ויקרת ז) ביוס נומו להקריב קרבניהם וי"ל דמ"מ תילטריך קרת למעוטיהו ולמיפסל קרבן בנשים דתי לתו קרת לת הוה ידעינן שהעבודה פסולה בהן להכי תילטריך קרת למעוטי למימר דמהלכי עבודה ועבודתן פסולה מיהו מסתמא קשה תמתי תילטריך קרת למעוטיהו דהת עבודה לת תמהל בהכי קתמר בלת סמיכה ויקרקפו ממין מכל מקום בשאר בעלי מומין כדתנן בזבחים (דף לה:) ומייתי בגמרא קמייתא דשחיטת חולין (דף ב:) כל הפסולין שחיטתו פסולה כגון שחיטה שלא לשמה וכן שחיטה בשאר בעלי מומין בזבחים ובנשים וכו' תף שמיכה בשאר בעלי מומין בזבחים בנשים להכי תילטריך למעוטי מקום הסמיכה דכשאר בעלי מומין בזבחים בנשים כדתנן בזבחים (דף לה:) ומייתי בגמרא קמייתא דשחיטת חולין (דף ב:) כל הפסולין שחיטתו פסולה כגון שחיטה שלא לשמה וכן שחיטה בשאר בעלי מומין בזבחים ובנשים וכו' תף

שצה א מיי' פי"ב מהל' ע"ז הל"ו סמג לאוין סב טוש"ע י"ד סי' קפ סעיף י:

שצה ב ג מיי' שם עור ש"ע שם סעיף ח:

שצה ד מיי' פ"ג מהל' מעשה הקרבנות הל"ו ח מיי' שם פ"ע הלכה טו:

שצו ו מיי' פ"ע מהל' ביאת מקדש הלכה ג:

שצח ו מיי' פ"ג מהל' סוטה הלכה טו ופ"ע מהלכות מעשה הקרבנות הלכה טז:

שצח ח מיי' פ"ע מהלכות מעשה הקרבנות הלכה טו ופ"ח מהל' נזירות הלכה ד:

[לעיל כה: וש"נ]

מכות כ. ספרי פ' ראה ת"כ פ' תמור

* סוגיין לעיל מז ע"ב

הגהות הב"ח

(ג) תוס' ד"ה הקבלות וד"ה מון הד"ח:

[מנחות לט:]

[ע"ל לקמיה]

ספרי פ' ראה

ירמיה ד דברים לב פושט ב

[ע"ל לקמיה]

ת"כ פ' תמור ר"ה לא. * ר"ה - שיכולין לה הגיעה עון ולא בעיה. חולין מה. ת"כ פ' תמור ר"ה לא. ספרי פ' ראה

שם כ

שם ג

שם ד

שם ה

שם

אחת היא אבי אמר גלימא מעמא דאיתי דגמר קרחה קרחה מבני אהרן מה להלן נשים פטורות אף כאן נשים פטורות סבירא ליה דבי רבי ישמעאל קרא מיניה ותיתי בק"ו ואנא אמינא ומה *בהנים שריבה בהם הכתוב מצות יתירות בני אהרן ולא בנות אהרן ישראל לא כ"ש לאו ג"ש הוה אמינא הפסיק הענין תשתא נמי נימא הפסיק הענין ואי משום ג"ש מיבעי ליה *לכדתניא לקרחה יכול אפילו קרח ארבע וחמש קרחות לא יהא חייב אלא אחת ת"ל קרחה *לחייב על כל אחת ואחת בראשם מה ת"ל? לפי שנאמר °לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת יכול לא יהא חייב אלא על בין העינים מנין לרבות כל הראש ת"ל בראשם לחייב על הראש כבין העינים ואין לי אלא כהנים שריבה בהם הכתוב מצות יתירות ישראל מנלן? נאמר כאן קרחה ונאמר להלן קרחה מה כאן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים אף להלן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים ומה להלן על מת אף כאן בחוב קרא קרח מאי קרחה שמעת מינה הרתי רבי אמר הינו טעמא ראיס דיליף בין עיניכם מתפילין מה להלן נשים פטורות אף כאן נשים פטורות ורבא מאי טעמא לא אמר באבי? קרח קרחה לא משמע ליה ואבי מאי טעמא לא אמר ברבא אמר לך תפילין גופייהו מהכא נמי לה *מה להלן מקום שעושים קרחה=בגובהה של ראש אף כאן מקום הנחה=בגובה הראש ובין לאבי ובין לרבא האי בנים אתם מאי דרשי ביה? האי מיבעי *לכדתניא בנים אתם לה' אלהיכם בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים אתם קרוים בנים, אין אתם נוהגים מנהג בנים אין אתם קרוים בנים דברי ר' יהודה רבי מאיר אומר בין כך ובין כך אתם קרוים בנים שנאמר °בנים סכלים המה ואומר °בנים לא אמן בם ואומר °זרע מרעים בנים משחיתים ואומר °והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי מאי ואומר זובי חימא סכלי הוא דמקרי בני לית בהו חימנותייהו לא מיקרו בני ת"ש ואומר בנים לא אמן בם זבי חמא כי לית בהו חימנותא הוא דמיקרו בנים כי פלחו לעבודת כוכבים לא מיקרו בנים ת"ש ואומר זרע מרעים בנים משחיתים זב"ח בנים מעליא לא מלקו ת"ש ואומר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי:

מתני' הסמיכות והחנופות והקמיצות והקטרות והמליקות והקבלות והזאות נוהגות באנשים ולא בנשים חוץ ממנחת סוטה ונזירה שהן מניפות: **גמ'** סמיכות דכתיב °דבר אל בני ישראל וסמך °בני ישראל סומכים ואין בנות ישראל סומכות: תנופות °דבר אל בני ישראל והניף °בני ישראל מניפין ואין בנות ישראל מניפות: הגשות °דכתיב °ויאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן: קמיצות °דכתיב °והביאה אל בני אהרן וקמץ בני אהרן ולא בנות אהרן: הקטרות °דכתיב °והקטירו אותו בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן: המליקות °דכתיב °ומלק...והקטיר איתקש מליקה להקטרה: הקבלות °דכתיב °והקריבו בני אהרן ואמר מר והקריבו

תורה אור

סמיכה כשרה בנשים להכי תילטריך למעוטי ותנופה נמי תילטריך למעוטי מקום הסמיכה דכשרה בנשים כדמפרש לקמן (ג): תון

[עי' תוס' מנחות יג: ד"ה ולו וכו' ובעתו דבר זה בקונט]